

ՔՍԱՆՀԻՆԳԵՐՈՐԳ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվան 6 ռուբլի, Առանձին համարները 7 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միակից խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция «Мшакъ»:

Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak»:

ՏԵԼԵՓՈՆ № 253:

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բայի կիրակի և առաւօրեայ):

Յայտարարութիւնը ընդունում է ամեն լիզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ՏԵԼԵՓՈՆ № 253:

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Սողոմոն Ստեփանեան և Նատալիա Յովսէփեան Շօլիօփեան-Եղեանցիները, երկուսն էլ հետ, խորին ցաւով յայտնելով տառջինները իրանց թանգալին ազնիւ և վերջինները իրանց քրոջը՝

ԱՅՐԻ ԵՆՈՒՆԵՒ ՍՈՂՈՍՈՆԵԱՆ ԳՈՒՂԵԱՆՅԻ

Մահը, խնորհում են ազգակիցներին և ծանօթներին չնոր՝ բերել յազգայնաբարձրութեան, կիրակի օր, հոկտեմբերի 19-ին, առաւօտեան 10 ժամին, իր բնակարանից, Պրիկազնայա փողոց, № 1, դէպի Մուր-Նշան եկեղեցին: Ամբողջ աչքով օր, երկուսն էլ 6 ժամին: 1—1

ԲՈՂԱՆԳԱՎՈՒԹԻՒՆ

Տղեակ ամբողջ յաղթանակը: Մի քանի նկատուածքներ. — ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Աւելի քան ժամանակ է, Արցախի զինուորական զորքերը թիֆլիսում, թիֆլիսի արհեստագործների ազգի ընտրութիւնը, Հարստաճապահների նոր հարստահարողները, Քիւրդ ազգակիցների նոր խումբ, Մասնազորութիւն, Նամակ երկանից, Նամակ խմբագրութեան, Նամակ խմբագրութեան, Ներքին լուրեր. — ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Վերջին տեղեկութիւններ. Բ. Կրան չըբարեբանը, Գերմանիան և Բ. Կուրդ, Նամակ Պարսկաստանից, Նամակ Բողոքականից, Արտաքին լուրեր. — ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ. — ՀԵՐԱԳՈՒՂՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Մէլիքի ազնիւ:

ՏՐԵՏ ԱՄԲՈՒԹ ԹԱԳՊԱՆԱԿԸ

Հոկտեմբերի 14-ին Բագրատ տեղի ունեցած քաղաքային ընտրութիւնների ժամանակ ամբողջ կատարեալ յաղթութիւն տարաւ: 219 քուէակրկողներէն ընտրվեցին միայն 35 հոգի, մեծ մասամբ թուրքեր, մնացածները, գլխաւորապէս իտալիկներն անձինք, ուստի և հայ, սեպան: Այդ 35 անձինքներէն 24-ը մահապատիւներ են և պատկանում են այն դասակարգին, որտեղ քաղաքակրթութիւնը դեռ ոչ մի բայլ չէ գործել, և ուր թագաւորում է արեւելեան տղիտութիւնը իր փառահեղ մեծութեամբ: Եթէ նախկին մայրաքաղաքի ընտրութիւնները վերջնապէս հայերի յաղթութեամբ, ի հարկէ, իսկայն ստակալի աղմուկ կը բարձրանար Պետերբուրգի և Վոսիկայի հայտնեաց օրդանների էջերում, հաւանաբար...

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՄԵԼԻՔԻ ԱՂԶԻԿԸ

Գաղաններ որտաւ համար այնքան ոյժ չեն գործադրում, որքան հարապիտութիւն: Չարմառայի չէ, երբ ամենի վաղըն զարգող շատ անդամ լինում է թոյլ բաց ճարտիկ մարդը: Չարմառայի չէր, որ այժմ այս վտիտ, չնչին մարդը բռնել էր բէկի սրտի լարերը և զարում էր նրան իր անտեսանելի ցանցի մէջ: Արեւելուց սիրելիցին պարզ տեսաւ իր օգուտը: Նա այնքան միամիտ չէր, որ չը հասկանար թէ Ալլանի հարազատ գաւառը պիտի վախկէ աշխարհի բոլոր բարիքները: Եւ նրա առաջ միայն այժմ չէր բացվում Ստամբուլի կախարդական աշխարհը, իր բոլոր արկածախնդրութիւնների մէջ նա այժմ գրած էր վառքի և հարստութեան: Նա հաւատացած էր, որ Քեօսա-Մուխտարի խօսքերի մէջ կայ ճշմարտութիւն: Հարեմները մահապատիւն աշխարհի կառավարիչներն են, նրանց մէջ գործողներն են մարդկանց բարձրացումը և ցած զուրումը: Այդ պատճառով նա մեծ հաճութեամբ լրտեսի իր խօսակցից ստանալը: — Դատար իր հոգի պարտը կը համարէ գրել Մուրադ աղային, որ Մուխտարի բէկի նման իշխան և ոչ մի տեղ չեմ տեսել և որ նրա բարեբարութիւնները շատ մեծ են: — Բացայ... Մուրադ-աղայի գործակառարը այնպիսի ճարտիկներէն էր, որոնք երկաթը տաք ժամանակն են ձեռնում: Նա չը թողցէր որ իր լեզուի արածը...

տանջելով, որ հայկական շարժումը վտանգ է սպառնում պետութեանը այս անգամ էլ նախկին քաղաքի դուռնայից: Մենք, ի հարկէ, այդ տեսակէտից չենք նայի մահ-մեռական տարրի՝ Բագրուի ընտրութեան ժամանակ տարած յաղթութեան վրա, և հեռու ենք այն դժբերիչ օտարական երեւակայութիւնից, թէ թուրքերի յաղթանակը վտանգ է սպառնում պետութեան կամ քրիստոնեայ տարրի առաջադիմութեան: Մեզ համար նշանակութիւն ունի միայն այն արտուր վաստը, որ ինտելիգէնտ հասարակութեան ներկայացուցիչները սեւազան ամբողջ ձեռքով և ձայնաւորներ ընտրվեցին ազէտ ամբողջ ամենապիտան ներկայացուցիչները: Ամբողջ, ինչի նա հայ, ուստի, թուրք, թէ վրացի, չէ կարող ըմբռնել քաղաքային ինքնավարութեան նըպատակը, չէ կարող, առանց կողմնակի աղբեղութեան, վարել քաղաքային գործերը և ուրեմն ոչ մի օգուտ առ չէ կարող: Ահա, այդ տեսակէտից միայն, և ոչ թէ սազգային ևր տեսակէտից, մենք միտասակար ենք համարում ազէտ ամբողջ յաղթանակը քաղաքային ընտրութիւնների մէջ: Թուրք ժողովրդի ազէտ ներկայացուցիչների ընտրութիւնը Բագրուի դուռնայում հակակրել է և այն կողմից, որ այդ տեսակ ձայնաւորները չանկրտանում են մի-մի կողմ գործիչներ որ և է մեծ կապիտալիստի ձեռքում, և ոչ որքի համար գաղտնիք չէ, թէ ինչ ծաղրական պատկեր են ներկայացնում այդ կողմ գործիչները մեր գաւառական դուռնայում իրանց «մեծեթութեան» ձեռք խից իր կրծքին և դարմաքած քայքայանչից: — Ինչ ևս հրամայում է քիչնդի ևս փոքրաւոր եւ... Ասեա, չասեա, ինձ համար մի և նոյն է: զխում ինչ պիտի լինի հրամանը, դու, ի հարկէ, կարոտ չես մեր բարեխօսութեան, դու մի թուր ունես, որ կը պատրաստէ քեզ համար ամեն ինչ... Բաց ևս պարտաւոր եմ. թէկուզ եղուց ինձ կախել տաւ այս ժայռից, ևս էլի չեմ վախի կը գրեմ... Բէկը նորից ուղեց խօսել, բայց նա նորից ընդհատեց: Այժմ նա սկսեց աղաչել աւելի խոնարհ, աւելի ստոր եղանակով: — Դուրս արա, էքիչդի, ևս քո ստները կը համարուրեմ, չնորք արա ծառայիդ և այս մասին այլ ես խօսք մի տաւ: Նա տարաւ կատարեալ յաղթութիւն. Արեւելման բէկը գլխով հաւանութեան նշան արաւ: Ապա պատմեց այդ օրը իրան հասած լուրը, բացատրեց թէ ինչ է ուղում ինքն անել: Ամբողջ ժամանակ Քեօսա-Մուխտարի դէմը ծամածուռութիւններ էր կատարելով, արտայայտելով վրշտ, կատաղութիւն, սարսափ և աղաչանք: — Ալլան, Ալլան, քայքայանչից նա մի ողորմելի ձայնով որ կրակի գցեց բէկի մէջ: — Դուս գիտաւրը համարձակիլի ձեռք բարձրացնել ուղղահարաւորների վրա... Ստամբուլը, էքիչդի, կը զարմանայ, կը բարսնայ, մի տեղ լինի Մուխտարի բէկը և այնտեղ մի հատ միւսիւրման սպանով... Ես չեմ հաւատում... Գու կը տեսնես, որ այդ լուրը սխալ է... Անկարելի է որ այնտեղ այդպիսի բան պատահէ... — Լուրը սխալ չէ, սասց բէկը բոպէական լուրութիւնից յետոյ: — Եւ ևս ցոյց կը տամ այդ չը ներքին... Մուխտարը, որ ու գիշեր անձրեկ պէս քո գլխին թափվին, էքիչդի, Ալլանը մեզ պիտի չը շուքում պահէ, քո մի օրը հազար դարձնէ, — միտը, աղօթքի ձայնով արտասանեց...

ընդձեռքում, որոնք նրանց հետ վարվում են ոչ թէ ինչպէս «մարգած փղերի» հետ, այլ մի բիշ էլ վատ... Յոյս ունենք, որ այս անգամ փաստը կը սթափեցնի Բագրուի հայ և ուստ ընտրողներին, և նրանք լրացուցիչ ընտրութիւնների ժամանակ կօղովեն իրանց ձայններից, և փոխանակ տանը կամ կուրում նստած՝ պառաւական արտուցներ յայտնելու, կը շատան ընտրողական դահլիճը, որպէս զի գէթ մի փոքր լուսաւոր տարր մտցնեն այն հիմնարկութեան մէջ, որտեղ ազիտութիւնը, միացած կապիտալի հետ՝ մատուր է խաւարի անասման իշխանութիւն հաստատել:

ՄԻ ՔՍԱՆԻ ՆԿԱՏՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

«ԿԱՅԿԱՅԵ» լրագրի խմբագրը, ինչպէս այս տարվայ սկզբին ունեցած պոլեմիկայի, այնպէս և հոկտեմբերի 16-ին իր լրագրի մէջ տպած «Կովկասեան մամուլ» յոդուածով նորից ցոյց տուեց, որ շատ քիչ է ճանաչում Կովկասը, և իրա հետ միասին կովկասեան մամուլը: Ահա ապացոյցներ: Եւսկընով «Մշակի» հասցէին մի քանի գովասանքներ (դրանց գնահատութիւնը մենք մի անգամ տուել ենք), պ. Վելիչկո աւելացնում է, որ «Մշակ», այնու ամենայնիւ, շատ անբաւ չէ կարողանում ազատ մնալ «ցեղական շօլիխիզմից»: Մեղադրել «Մշակ» շօլիխիզմի մէջ, — կը նշանակի բողոքողին անձանթով լինել նրա 25-ամեայ գործունէութեան: Եւսկընովը եղել է միշտ «Մշակի» ամենատեսիլ երեւոյթներից մէկը, և ոչ որք հայոց կեանքի մէջ այնքան խիտ և անողոր չէ կուրել շօլիխիտական ամեն մի արտայայտութեան դէմ, որքան «Մշակը»: Մեր հակառակորդները միշտ մեղադրել են «Մշակը» այն բանի մէջ, որ նա քննադատում է հայոց կեանքը և հայերին այնպիսի խտուրթեամբ, որ նմանը չունի, որ նա աւելի կոստոպոլիտական, միջազգային լրագրի է, քան թէ Մուխտարը, երբ Ամսիլը հեռացաւ: Գու հնորս արիւր, մեզ ընծայելով թրեց աղաւթաներին: Բաց ինչու ևս ազատում հրամայել որ ամենքին ջնջեն: Մուխտարի սուրբ գործի համար ոչինչ չէ կարելի ինչպէս թող Մուրադ աղային այս անգամ ոչինչ չը հասնի, միայն թէ քո արդար բարեթիւնը լիովին հասուցում տանայ... Եթէ Մուխտարի բէկը բարձր չըբանի հարեմական փայլած կեանքին ծանօթ լինել, իսկայն կը նկատել, որ իր հիւրը այդ բոպէին էլ առատուր է անում, որ նրա խօսքերը վաճառականի խոսքանկութեամբ արտասանուցանու: Աճառականը վտանգի էր կեթարկում իր շահերը, կամենալով աւելի թեթիւ գնով պըմնել: Եւ երբ տեսաւ որ բէկը չը նկատեց իր յետին միտքը, այլ լուց և մտածմունքի մէջ ընկաւ, նա գոռութեան մի թեթիւ ժպիտ հանց իր հաստ չըթուցնելով վրա և դրանով ամենից իր այդ յաղթութիւնն էլ: Ընթիւնը որը հասուցաւ թէ ինչ արհեստ ունիւր Քեօսա-Մուխտարը: Նա գործակառար էր, որ Արթուր խոչոր գերեզմաններից մէկին, այն է՝ Մուրադ աղայի յանձնարարականներով ման էր գալիս զանազան կողմեր և «ապրանք» էր ուղարկում Արթուրի մեծ վաճառանոցի համար: Տեսաւ թէ ինչ սպարաք էր գու—կանայք, աղջիկներ, տղաներ, երիտասարդներ, մի խօսքով մարդկութեան գեղեցիկ, առողջ ծաղիկները: Նըբանք ծախվում էին հրապարակում: Գերեզմանաւորիւնը այն ժամանակ քայքայակ էր, Արթուր այդ տեսուրի ամենամեծ կենտրոնն էր, որ «ապրանք» էր մատակարարում մահապատիւն աշխարհին, սկսած Բոսնիայից մինչև Արարիկ և Տրիպոլիից մինչև Հըրախոստան: Անպիսի պետութեան բոլոր ծայրերից ամբողջ կարաւաններ էին գնում դէպի մայրաքաղաքը: Այդտեղ...

հայոց, իսկ «ԿԱՅԿԱՅԵ» մեղադրում է «Մշակը» ցեղական շօլիխիզմի մէջ: Եթէ ուստ լրագրը ասէր, զիցուք, որ «Մշակի» լեզուն խիտ է, իսկ մտաբան անխնայ, — մենք կը պատասխանէինք՝ ճիշդ էք ասում, բայց երբ նա «Մշակին» վերադրում է շօլիխիտութիւն, համարձակ կարող ենք ասել, որ չարաչար սխալում է, և ապացուցանում, որ շատ վայրկեայ տեղեկութիւն ունի հայոց մամուլի և հայ գրողների մասին... Մի ուրիշ ապացոյց: Առաւ լրագրը յիշած յոդուածի մէջ այնպէս է ցոյց տալիս, որ «Մշակի» և հայոց մամուլի միւս օրդանների մէջ ծայրահեղ, սահման չը ճանաչող պոլեմիկա կայ, որը երեւան եկաւ և քաղաքային ընտրութեան հարցում: Գա էլ մի նոր սխալ է: «Մշակը» աւելի քան տասն տարի է, որ ոչ միայն պոլեմիկ չէ մղում թիֆլիսի հայոց փողոցային թերթերից մէկի հետ, այլ երբեք չէ էլ յիշում նրա անունը, իսկ միւս փողոցային թերթի հետ՝ արդէն մի քանի տարի է, ինչ դադարել է որ և է բանակաւ մղեցուց, այն պարզ հիման վրա, որ ինչպէս ամեն տեղ, այնպէս և հայոց մամուլի մէջ, ժամանակի կորուստ է և անօգուտ կուր մղել այնպիսի թերթերի հետ, որոնք համար զոյգութիւն չունեն գրական մարքուրթիւն, և որոնք սպառողական խօսքը դարձրել են ինքնուսացիցից, հայհայանքների և անմաքուր նպատակների միջոց: Ստիպված ենք խոստովանել, որ մենք միայն «ԿԱՅԿԱՅԵ»-ից իմացանք, որ մի երկու թերթի մեծամեծ ինքնուսացիներ և հայհայանքներ են սկսել «Մշակի» դէմ քաղաքային հարցի առիթով, փոխանակ իրանց կողմից ցոյց տալու ընտրվածի արժանաւորութիւնները, եթէ կան: Այդ հայհայանքները, ինչպէս միշտ, այժմ էլ, ի հարկէ, կը մնան առանց պատասխանի, մանաւանդ որ դրանք բողոքողին չեն հերքում այն փաստերը, որ մենք հարգութեցնք չորս ձայնով ընտրված քաղաքային մամուլն...

Մուխտարը, երբ Ամսիլը հեռացաւ: Գու հնորս արիւր, մեզ ընծայելով թրեց աղաւթաներին: Բաց ինչու ևս ազատում հրամայել որ ամենքին ջնջեն: Մուխտարի սուրբ գործի համար ոչինչ չէ կարելի ինչպէս թող Մուրադ աղային այս անգամ ոչինչ չը հասնի, միայն թէ քո արդար բարեթիւնը լիովին հասուցում տանայ... Եթէ Մուխտարի բէկը բարձր չըբանի հարեմական փայլած կեանքին ծանօթ լինել, իսկայն կը նկատել, որ իր հիւրը այդ բոպէին էլ առատուր է անում, որ նրա խօսքերը վաճառականի խոսքանկութեամբ արտասանուցանու: Աճառականը վտանգի էր կեթարկում իր շահերը, կամենալով աւելի թեթիւ գնով պըմնել: Եւ երբ տեսաւ որ բէկը չը նկատեց իր յետին միտքը, այլ լուց և մտածմունքի մէջ ընկաւ, նա գոռութեան մի թեթիւ ժպիտ հանց իր հաստ չըթուցնելով վրա և դրանով ամենից իր այդ յաղթութիւնն էլ: Ընթիւնը որը հասուցաւ թէ ինչ արհեստ ունիւր Քեօսա-Մուխտարը: Նա գործակառար էր, որ Արթուր խոչոր գերեզմաններից մէկին, այն է՝ Մուրադ աղայի յանձնարարականներով ման էր գալիս զանազան կողմեր և «ապրանք» էր ուղարկում Արթուրի մեծ վաճառանոցի համար: Տեսաւ թէ ինչ սպարաք էր գու—կանայք, աղջիկներ, տղաներ, երիտասարդներ, մի խօսքով մարդկութեան գեղեցիկ, առողջ ծաղիկները: Նըբանք ծախվում էին հրապարակում: Գերեզմանաւորիւնը այն ժամանակ քայքայակ էր, Արթուր այդ տեսուրի ամենամեծ կենտրոնն էր, որ «ապրանք» էր մատակարարում մահապատիւն աշխարհին, սկսած Բոսնիայից մինչև Արարիկ և Տրիպոլիից մինչև Հըրախոստան: Անպիսի պետութեան բոլոր ծայրերից ամբողջ կարաւաններ էին գնում դէպի մայրաքաղաքը: Այդտեղ...

